

Unicat

Ioan Grigoraș & Liliana Trif

- Simt uneori că sunt numai o pradă,
Un cerb cu coarne lungi, bun de vânat,
Și când nu e sezon, o cruciadă
Pornește după mine,-s unicat.

Simt uneori că ești o căprioară,
Un ied cu botul fin, catifelat
Și pentru vânători ești o comoară,
Vor să te aibă ca trofeu, în pat,

Dar lasă-i pe arcași să ne vâneze,
Nu ne ating, ni-s îngerii complici,
Cu noi pereții n-or să-și decoreze,
Ei vor pieri, dar noi vom fi aici.

- Acești nebuni deținători de arme,
Suspecți de crimă, fals și braconaj,
N-au depășit minusculele karme
Și doar lovind în noi își fac curaj.

Hăitași banali și fără nicio clasă
Ne încolțesc avizi, în luminiș.
Pierd timpul... Chiar nu văd că nu ne pasă
Când mintea lor distrusă de hașis

Aleargă-n urma noastră? Câte mile
Distanță vor avea de străbătut,
Cu sufletele negre, infertile -
Iluzii rătăcite din trecut?

Ioan Grigoraș & Liliana Trif

Din volumul Ca și cum am împărți aceeași inimă -
Editura PIM Iași - 2016